

ELS AMICS D'EUROPA

№ 11174

PUBLICACIÓ QUINZENAL

ÒRGAN DEL «COMITÉ D'AMICS DE L'UNITAT MORAL D'EUROPA»,

A BARCELONA I DELS SEUS ADHERITS I COL·LABORADORS

N.º 9

PRIMERA QUINZENA DE FEBRER

1918

PROPOSICIONS DE PAU

La resposta del comte Czernin, ministre austríac d'Afers estrangers, a les proposicions de pau del president Wilson, fou donada alhora que responia a les mateixes proposicions el canceller alemany Hertling.

El ministre austríac declarà que l'Àustria-Hongria voldria, en ses relacions amb els diversos Estats de Rússia, acordar una pau sense anexions ni indemnitzacions. «Si els russos—diu—es posen en aquest mateix punt de vista, la pau podrà firmar-se fàcilment.» El comte Czernin diu que ell no voldria altres condicions de pau sinó aquestes. «Si els russos volen exigir la cessió de territoris o volen indemnitzacions, la guerra continuarà i jo em retiraré.»

«En ço que es refereix a Polònia, les fronteres de la qual no han estat encara fixades detalladament, nosaltres no volem res d'aquest estat. Lliure de tota influència, Polònia ha de fixar el seu destí. Jo només vull l'adhesió voluntària de Polònia i mantinc el punt de vista de que la qüestió polonesa no ha de prolongar ni un sol dia més la conclusió de la pau.

»Si després de firmada la pau, Polònia demana el nostre emparament, nosaltres l'oferirem i la qüestió polonesa

no correrà cap perill. Amb satisfacció hauria presenciada la participació dels representants de Polònia a les conferències, però com que el Govern de Sant Pefersburg no considera l'actual Govern polonès com autoritzat per a parlar en nom del seu país, nosaltres haguérem de desistir per a no produir més conflictes.»

Parlà després de la diplomàcia secreta i de la llibertat dels Mars. «Contra la suspensió de la diplomàcia secreta, si amb això es vol dir que no deuen existir convenis secrets i que els convenis no poden firmar-se sense que el públic ho sàpiga, el ministre no té res a objectar, encara que la publicitat de les conferències de caràcter polític, particularment en tot allò que es refereixi a acords comercials polítics, fomentará difícilment la vida pràctica, i, al contrari, podria augmentar els conflictes entre Estats.

»Sobre la llibertat dels Mars, Wilson ha parlat com tots desitjàvem. A aquest desig d'Amèrica, s'adhereix Àustria-Hongria completament. També les declaracions de Wilson contra de futures guerres econòmiques, són tan justes, tan raonables i tantes vegades demanes per nosaltres, que no sabríem afe-

gir-hi res més.»

Parlà també del desarmament general i donà sa completa adhesió a les manifestacions de Wilson a favor del desarmament general.

I parlà després de la lliga de nacions, la qual, diu que trobarà indubtablement bona acollida en tota la monarquia.

«En general, termina dient el comte Czernin, estem d'acord, no sols en els grans principis sinó també en algunes condicions concretes de pau. Les diferències que queden no semblen tan grans que un canvi de opinions sobre els punts en què hi hagi divergència no conduís a una aproximació.»

El discurs del canceller alemany té molta més duresa que les paraules del ministre austríac. Fa un poc de història per esbrinar qui promové la guerra, i, després de parlar d'Alsàcia-Lorena, respon detalladament tots els catorze punts del missatge del president Wilson. «Es torna a Parlar de la injustícia d'Alemanya contra França, l'any 1871. L'Alsàcia-Lorena comprèn, com és cosa sabuda, en sa major part, territoris genuïnament alemanys, els quals territoris, mitjançant la opressió i mancant al dret durant segles, havien estat disgregats de l'Imperi alemany, a fins que, darre-rament, l'any 1789, la revolució francesa s'agregà allò que ens en romanía.

Aleshores es convertiren en províncies franceses. Doncs bé, quan en la guerra del 70 demanàrem el retorn dels països que se'ns havien pres injustament, això no era la conquesta d'un territori estranger, sino realment allò que avui s'en diu «desanexió», i aquesta desanexió fou reconeguda per l'Assemblea nacional francesa, i la representació constitucional del poble francès, el 29 de març de 1871, amb gran majoria de vots.

A l'Anglaterra aleshores es parlà de

una manera molt diferent de com es parla avui.»

Sembla, diu, que en els quatre primers punts del programa del president Wilson, es podria arribar, sense cap dificultat, a una intel·ligència.

«Primer. Fora convenis internacionals secrets.—La Història mostra que som nosaltres aquells que abans que ningú podem estar d'acord amb la més ampla publicitat dels convenis diplomàtics.

Recordo que la nostra al·liança defensiva amb Austria-Hongria era coneguda de tothom des de l'any 1889, mentre que els convenis ofensius dels nostres enemics es descobriren només durant aquesta guerra, especialment amb la publicació dels document secrets russos.

Demés, les negociacions de Brest-Lit palesen a tothom que podíem estar totalment disposats a accedir a aquesta proposició, declarant com a principi general polític la publicitat de les negociacions.

Segón.—Llibertat de les mars.—La completa llibertat de la navegació marítima durant la guerra i la pau, l'Alemanya la defensa com a una de les primeres i de les més importants exigències del futur. Sobre això, doncs, no hi ha cap disparitat de criteri. La limitació afegida a l'últim per Wilson, no és comprensible, i hom la diria supèrflua, per la qual cosa caldria que fos omesa.

Però allò veritablement important per la llibertat futura de les mars, fóra prescindir de les bases navals poderosament fortificades en les rutes importants, internacionals de navegació, com són Gibraltar, Malta, Hong-Kong, illes Malvines, etc. etc.

Tercer.—Eliminació de qualsevol obstacle econòmic que limiti innecessàriament el comerç.—Absolutament d'acord.

Condamnem també la guerra econòmica, que porta en si, inevitablement el germen de futures complicacions bèl·liques.

Quart.—Limitació dels armaments.—Com anteriorment havíem manifestat, el pensament d'una limitació dels armaments és perfectament discutible.

La situació financiera de tots els Estats europeus després de la guerra, afavoriria, favorablement, la solució satisfactòria.

Sobre els quatre punts primers del programa, doncs, es podria arribar a una intel·ligència fàcilment.

Cinquè.—Regulació de tota aspiració colonial.—La pràctica realització del principi formulat per Wilson no serà cosa fàcil en el món de la realitat. De totes maneres, crec que ha de deixar-se a la decisió del major Imperi colonial, Anglaterra, com s'accepta aquesta proposició de la seva al·liada. Al seu temps es parlarà de la seva reorganització, que també havíem demanada, de les possessions colonials del món.

Sisè.—Evacuació del territori rus.—No havent volgut els Estats de la Entente adherir-se a les negociacions dins de l'espai de temps que proposaren la Rússia i els Imperis Centrals, he de refusar en nom d'aquests, fermament, qualsevol intromisió posterior. Es ja una qüestió purament entre els Imperis Centrals i la Rússia.

Tinc l'esperança que, reconeixent als pobles limífiros occidentals de l'ex-Imperi rus, el dret de regir llurs destins, s'aconseguirà arribar a bones relacions tant amb aquests pobles com amb la resta de Rússia, a la qual desitgem sincerament el retorn a la normalitat i el benestar del país.

Setè.—La qüestió belga.—Els meus antecessors han declarat moltes vegades que mai durant la guerra la unió de Bèlgica i Alemanya, per la força, no ha

constituït un punt del programa de la política alemanya. La qüestió belga és d'aquelles els detalls de les quals se hauràn de regular mitjançant les negociacions de pau.

Mentre que els nostres adversaris no es col·loquin incondicionalment en el punt de partida que la integritat del territori dels Imperis Centrals és l'única base possible per tractar de la pau, he d'atendre'm al punt de vista que hem defensat fins avui.

Vuitè.—Liberació del territori francès.—La part ocupada de la França és una penyora valuosa en nostra mà. Tampoc aquí l'agregació per la força constitueix el fi de la política alemanya. Les condicions i modalitats de l'evacuació, les quals han de tenir en compte els interessos vitals d'Alemanya, s'hauran de regular entre Alemanya i França.

He de fer ressaltar novament i terminantment, que jamai s'ha de pensar en cap separació de territoris de l'Imperi.

L'Alsàcia-Lorena la qual temps ha que es va unint més estretament de dia en dia amb Alemanya; l'Alsàcia-Lorena la qual prossegueix el seu desplegament econòmic satisfactòriament, i de la qual més del 87 per 100 de sa població parla l'alemany com a llengua materna, no ens la deixarem pendre pels nostres adversaris.

Novè, desè i onzè.—Fronteres italianes, qüestió de nacionalitats en la Monarquia del Danubi, Estats Balcànics.—Les qüestions tractades per Wilson en els punts 9, 10 i 11, afecten tant en la qüestió de la frontera italiana, com en el futur desenvolupament de la Monarquia del Danubi i l'avenir dels Estats Balcànics, els interessos polítics de la nostra al·liada Austria-Hongria. Sempre que els interessos alemanys perillin, els defensarem amb energia. Amb tot, prefereisc que respongui a les proposicions

de Wilson, en aquests punts, en primer lloc el ministre de Negocis Estrangers d'Austria-Hongria. Una estreta unió amb Austria-Hongria, és el punt essencial de l'actual política nostra, i haurà d'ésser la línia de conducta futura. La fidel fraternitat d'armes, acreditada en la guerra brillantment, tindrà els seus efectes durant la pau, i perxò posarem de nostra banda tot l'esforç per tal que l'Austria-Hongria obtingui una pau que doni compliment a ses justes aspiracions.

Dotzé.—Turquia.—Tampoc em voldria avençar a l'actitud del govern turc en la qüestió presentada per Wilson en aquest punt, referida a la nostra poderosa al·liada Turquia. La integritat de Turquia i la seguretat de sa capital, íntimament relacionada amb la qüestió dels Estrets, també són importants interessos vitals de l'Imperi alemany. La nostra al·liada sempre pot comptar amb la nostra enèrgica ajuda.

Tretzé.—Polònia.—No fou la Entente, la qual no tingué per a Polònia sinó paraules buides, i abans de la guerra no defensà mai Polònia contra Rússia; foren Alemanya i Àustria-Hongria que alliberaren Polònia i sa nacionalitat de la opressió del règim tsarista.

Per tant, que es deixi que Alemanya, Àustria-Hongria i Polònia s'acordin sobre la constitució futura d'aquest país. Ja estem en camí d'aixó, com ho palesen les negociacions i declaracions de l'any darrer.

Catorzé.—La Societat de les Nacions.—Com es veu bé per ma actuació política fins ara, tinc simpaties per qualse-

vol idea que impideixi en l'avenir la possibilitat i la possibilitat de guerres, i fomenti la cooperació harmònica dels pobles.

Si la idea de la Societat de les Nacions, suggerida per Wilson, quan es detalli sa realització i s'en faci l'estudi, resulta que realment es basa en l'esperit de completa justícia amb tots, i de desinterés complet. aleshores el Govern imperial, plaentment, regulades totes les altres qüestions pendents, examinarà les bases de la Societat de les Nacions.»

L'explicació de la duresa d'aquest parlament del canceller alemany, ens la dóna la desconfiança que ell diu que té en la bona fe dels adversaris d'Alemanya. «Ens hem de preguntar—diu—si en els discursos de Lloyd George i en les proposicions de Wilson veritablement hi ha una voluntat honrada i seriosa en pro de la pau. Contenen certs principis per una pau mundial als quals assentim, i pensem que podrien constituir els punts de partida i terme per a les negociacions. Però tan bon punt les qüestions es concreten, quan es toquen punts d'una importància, per a nosaltres i els nostres al·liats, decisiva, aleshores ja no es veu la voluntat d'una pau. Els nostres adversaris no volen «destruir» l'Alemanya, però volen àvidament part del nostre país i dels països dels nostres al·liats. Parlen respetuosament de la situació d'Alemanya, però deixen ovirar el criteri que nosaltres som els culpables que han d'expiar ses culpes i prometre l'esmena.»

ELS AMICS D'EUROPA seràn servits per abonament al periòdic VIDA OLOTINA a qui es dirigeixi a l'Administració, acompanyant l'import de la subscripció que és de 1'25 pessetes al trimestre.

ADREÇA DEL PERIÒDIC: «Lliga Regionalista», OLOT.—ADREÇA DEL COMITÉ: Carrer de Balma, 65, 1er., BARCELONA.
